

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203497
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8314203497.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO : 47 243 279, proti žalovanej: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX F., o zaplatenie sumy 2 091,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.03.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil zaplatiť mu sumu 2 091,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1 868,44 eur od 20.03.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy dňa 25.09.2008 č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver, ktorá sa ho zaviazala uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami. Žalovaná porušila zmluvu tým, že nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, preto ju žalobca vyzval na zaplatenie celého dlhu dňa 29.10.2012. Keďže žalovaná na výzvu žalobcu nereagovala, uplatnil si nárok súdnou cestou. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 81,29 eur, úroku vo výške 107,91 eur, zosplatennej istiny vo výške 1 497,56 eur, ušlého úroku vo výške 181,68 eur, sankčného úroku z omeškania vo výške 215,42 eur, dopočítaného úroku vo výške 2,25 eur a 5,82 eur.

Súd vo veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 21Ro/67/20147-23 zo dňa 25.06.2014, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odpor, čím sa platobný rozkaz zo zákona zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Žalovaná v odpore uviedla, že považuje úverovú zmluvu v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takto poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko celkovú výšku úveru 2 323,57 eur už zaplatila, považuje žalobu za nedôvodnú.

Rozsudkom č.k. 12C/6/2015-46 zo dňa 30.03.2015 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo

výške 2 323,57 eur a žalovaná sa zaviazala uhradiť pravidelnými 84 mesačnými splátkami po 59,72 eur celkovo sumu 5 016,48 eur. Z tejto sumy žalovaná uhradila len sumu 2 687,74 eur a neuhradila zvyšok vo výške 1 686,76 eur. Preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie tejto sumy. Medzi účastníkmi konania v Hlave 14 §3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je žalovaná v omeškaní. V súlade s citovanými ustanoveniami § 544 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, preto súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 181,68 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením svojho záväzku, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi podľa ustanovenia §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., tak, ako si ho žalobca uplatňoval, a to kapitalizovaný úrok za obdobie od 13.08.2011 do 27.09.2013 vo výške 223,49 eur a 0,024 % denný úrok z omeškania ročne zo sumy 1868,44 eur od 20.03.2014 do zaplatenia. Zároveň žalovanej nepovolil splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok po 10 eur mesačne, a to s poukazom na výšku dlžnej sumy, ktorá je 2091,93 eur a výšku navrhovanej splátky, nakoľko by to bolo nerentabilné vzhľadom na veľký nepomer.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Uviedla, že už v odpore podanom proti platobnému rozkazu vydanému súdom prvého stupňa dňa 25.06.2014, č.k. 21Ro/67/2014 poukazovala na rozpor úverovej zmluvy zo dňa 25.09.2008 s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko táto neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zo zmluvy nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca do úverovej zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. Ani z úverových zmluvných podmienok nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky a priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. S poukazom na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca tvrdil, že súčasťou zmluvy bol aj splátkový kalendár, tu žalovaná poukázala na skutočnosť, že o splátkovom kalendári nie je žiadna zmienka ani v návrhu na začatie konania ani v úverovej zmluve ani úverových zmluvných podmienkach. S danou problematikou sa súd prvého stupňa nijako nevyssporiadal. V odôvodnení rozsudku sa nenachádza ani zmienka o tom, či má alebo nemá zmluva zákonom predpísané náležitosti a ako súd posúdil tvrdenie žalovanej. Žalovaná je názoru, že neprijateľná inkorporačná doložka (z dôvodu jej netransparentnosti) nemohla privodiť viazanosť obchodných podmienok, resp. úverových zmluvných podmienok. Úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v obchodných podmienkach sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy. Žalovaná nikdy nepodpísala úverové zmluvné podmienky, preto pre nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy nejde o platný právny úkon. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca mal právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej. Žalovanej bol poskytnutý úver v sume 2323,57 Eur a tento následne uhradila v splátkach, celkovo sumu 2687,74 Eur, preto žalobcovi už nevzniklo právo na zaplatenie žiadnej sumy a ani príslušenstva. Navrhla, aby odvolací súd žalobu zamietol, alternatívne žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 15Co/177/2015-61 zo dňa 14.10.2015 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je v konečnom dôsledku opodstatnené. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, prečo súd prvého stupňa citoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ďalej vôbec neuviedol, či a akým spôsobom na danú vec tieto ustanovenia aj aplikoval, t.j. či posúdil zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a skúmal jej obsah z hľadiska splnenia náležitostí ustanovených zákonom pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Z odôvodnenia rozhodnutia taktiež nie je možné zistiť, či súd prvého stupňa prihliadal na vyjadrenia žalovanej vo veci samej obsiahnuté v jej podaní zo dňa 11.07.2014 (č.l. 25 spisu) a ak áno, ako sa s nimi vypořiadal.

Odvolací súd uložil prvostupňovému súdu, aby v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby pôsobilo presvedčivo, pričom za predpokladu, že dospeje k záveru o spotrebiteľskom charaktere daného sporu, má brať zreteľ na nároky, ktoré na súd pri rozhodovaní v takýchto veciach kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa.

Z uvedeného dôvodu preto prvostupňový súd opätovne vec prejednal v súlade s pokynmi odvolacieho súdu prihliadajúc na právny názor odvolacieho súdu, ktorým bol v zmysle ustanovení § 226 Občianskeho súdneho poriadku viazaný.

Žalobca dňa 06.05.2016 zobral žalobu čiastočne späť a to pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 30 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby mu túto sumu uhradila.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže žalobca zobral svoju žalobu pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok vo výške 30,- eur s príslušenstvom späť, žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, súd konanie podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení čiastočne zastavil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupkyne žalobcu, výsluchom žalovanej a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s úverovou zmluvou, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, výzvou na úhradu dlžnej sumy, výpisom z obchodného registra, vyjadrením žalobcu, odporom žalovanej a zistil tento skutkový stav.

Podľa výpisu z obchodného registra, žalobca je právnickou osobou, ktorá má vo svojom predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom

Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.09.2008 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2 323,57 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť pravidelnými 84 mesačnými splátkami po 59,72 eur, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 25,29 % a s RPMN 28,80 % ročne. Celkové náklady žalovanej ako spotrebiteľa činili sumu 2 692,56 eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi celkovo sumu 5 016,13 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou uvedenej úverovej zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s..

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové zmluvné podmienky“), klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane vyplýva inak.

V zmysle Hlavy 6 § 3 písm. a) Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

V zmysle Hlavy 6 § 6 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a) § 3 Hlavy 6, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatení neúročiť.

Podľa Hlavy 14 § 3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti, je klient povinný spoločnosti zaplatiť úroky z

omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania najmenej však 300,-Sk / 9,96 eur a v prípade omeškania dlhšieho ako sedem dní aj zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

Podľa Hlavy 14 § 4 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru alebo jej časti po dobu dlhšiu ako 6 mesiacov, klient je ďalej povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Podľa Hlavy 14 § 5 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 100 Sk / 3,32 eur.

Listom zo dňa 29.10.2012 žalobca oznámil žalovanej, že vzhľadom k tomu, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas, preto si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a súčasne na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške ušlého úroku. Spolu táto suma činila čiastku 1998,44 eur.

Zástupkyňa žalobcu vo svojej výpovedi uviedla, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá aj naďalej v súlade s písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 25.02.2015. Poukázala na to, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 25.09.2008 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2323,57 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať splátkami po 59,72 eur mesačne. Celkový počet splátok bol 84. Tieto náležitosti boli uvedené v zmluve a jej súčasťou bol aj splátkový kalendár a úverové podmienky. Zástupkyňa žalobcu potvrdila, že žalovaná spočiatku svoju povinnosť plnila a riadne a včas uhrádzala dohodnuté mesačné splátky. Neskôr povinnosti vyplývajúce zo zmluvy porušila a preto žalobca ku dňa 29.10.2012 spoplatnil zostatok úveru, na čo žalovaná reagovala až neskôr, že postupne začala platiť splátkami po 10 eur mesačne. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej uvedené v odpore, tak má za to, že sú splnené všetky náležitosti. Predmetom konania je teda zaplatenie sumy, ktorá pozostáva z istiny 81,29 eur, zo spoplatnenej istiny vo výške 1 497,56 eur, úroku vo výške 107,91 eur, pokuty, t.j. ušlého úroku vo výške 181,68 eur a sankčného úroku po prepočítaní ku dňu podania žaloby vo výške 0,024% denne. Zároveň si uplatnila trovy konania.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobcom uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver, ktorý spočiatku riadne splácala a dodržiavala platobnú disciplínu. Následne jej v domácnosti vznikli neočakávané a vysoké výdavky spojené s kúrením, ktoré jej znemožnili platiť úver, preto ho prestala splácať. Je si vedomá, že žalobcovi nevrátila celý poskytnutý úver a že voči nej eviduje pohľadávku. Dôvodom však bola nepriaznivá finančná situácia. Okrem tohto dlhu spláca aj iné úvery voči iným veriteľom. Na ostatnom pojednávaní žalovaná uviedla, že žiada žalobu zamietnuť a to z dôvodu, že zmluva nespĺňa zákonné náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zákon“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 Zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona, Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára

zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2 323,57 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 84 splátkach. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 29.10.2012. V prospech žalobcu žalovaná uhradila sumu 2 717,74 eur.

Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný Zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená dikcia § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy lehota splatnosti je 84 mesiacov. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd takisto nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na

základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 2. 2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to je vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver, je potrebné podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaná bola tak na istine úveru povinná zaplatiť sumu 2 323,57 eur, teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovanej boli uhradené finančné prostriedky vo výške 2 717,74 eur, teda titulom istiny úveru už nie žalobcovi povinná zaplatiť žiadne finančné prostriedky.

Ďalším uplatneným nárokom žalobcu v tomto bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 181,68 eur a to v zmysle Hlavy 14 § 3 Všeobecných úverových podmienok.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedená pokuta je súčasťou iba úverových podmienok. Uvedené vymedzenie v úverových podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalobcu ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalovanou ako dlžníkom, v danom prípade v Hlave 14 Všeobecných úverových zmluvných podmienok, nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednania a to písomná forma, nesplnenie ktorého má za následok absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu aj v tejto časti považoval za nedôvodnú.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie a v súlade s príslušnými vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 zákona O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci mala žalovaná úspech v prevažnej miere a tak jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná uviedla, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.